

GORICA

(Zjutranje Izdanje).

Izhaja vsak torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ol. 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dnova praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekaljšu po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Štiri razstave goveje živine v političnem okraju tolminskem.

Deželni odbor je priredil štiri razstave za govejo živino v tolminskem okraju in sicer v Tolminu, Cerknem, Kobariču in Bovcu, katerim bodo sledile druge v Romansu, Kanalu, na Cesti, v Gorici, Sežani in Komnu. Namen tem razstavam je jasno načrtan: pospeševati in dvigniti živinorejo ter vzbujati zanimanje in veselje med ljudstvom do nje. Skrajni čas je bil, da se je začelo v tem oziru tudi pri nas racijonalno postopanje, ki je privedlo druge avstrijske kronovine in druge dežele do neverjetnih uspehov. Na ta način je n. pr. Švica prišla do nečuvnih uspehov; tam je znašal denarni promet leta 1900 za mlekarstvo na 20.886 km² ogromni znesek 3192 milijonov frankov. Če ne do jednaki, vendar pa do jako lepih uspehov je dospela tudi štajerska dežela, ki se intenzivno bavi s živinorejo in z drugimi vprašanji, ki so ž njo v zvezi. Celo Italija, ko e napredku na tem polju se današnji svet navadno posmehuje, izkazuje jako lepe uspehe, kakor sta to jasno pokazale zadevne razstave v Vidmu in Milanu.

Tu in tam so — seveda — ugodnosti, katerih naši kraji nemajo; a izvestno je, da imajo naši okraji ugodnosti za živinorejo, katerih nemajo druge dežele. Pri nas je premalo samozavesti, premalo zaupanja v lastne moči. Manjkalo nam je v tem oziru pravega vodstva, manjkalo pregleda o zadevnem materijalu in danih razmerah, manjkala nam je centralna moč, ki bi pomagala, kjer je pomoči potreba, navduševala ljudstvo za napredek, svetovala ter z dejanskimi ugledi kazala pot, katero je hoditi v dosego tozadavnega smotra.

Priznamo, da so se kmetijska in druga društva in posamezni rodoljubi zelo prizadevali, povspeti živinorejo z živo besedo po shodih, po časopisih in predavanjih; a nikdo ne more utajiti dejstva, da naš kmet in posestnik — in to velja tudi za kmetstvo ljudstvo drugod — ne mara dosti za knjižno modrost, marveč nanj vplivajo le vidni uspehi.

Kako potrebno je osrednje vodstvo, ki ima pregled o vseh tozadavnih potrebah in razmerah v deželi, kaže dejstvo, da hodijo leto za letom — in to večkrat na leto — kupci iz Tirola, Koroškega, Bavarskega, Italije in drugod v naše gore, kjer nakupujejo najlepše krave, bike in junice ter jih odvedejo domov — za plemo, dočim pošilja vlada

in c. kr. kmetijsko društvo komisije na Tirolsko in druge dežele v svrhu, da tam nakupi živino za naše kraje in za — plemo. Z racijonalno govedorejo bi doma lahko izredili živino v ta namen in ne bi bilo potreba nositi nam svojih novcev v druge dežele za blago, katero lahko izredimo, kar je protivno glavnim načelom racijonalne deželne ekonomije.

S tem, da je dal prirediti deželni odbor označene razstave goveje živine, storil ni prvi korak v zboljšanje tozadavnih razmer. Prve štiri razstave v tolminskem političnem okraju so prav dobro vspele, kar mora priznati vsak objektivni človek, kateri se jih je ogledal na licu mesta. Ni dvoma, da je govedoreja na Tolminskem vključno različnim oviram in neprilikam dobro napredovala, a isto tako ni dvoma, da je treba tam še mnogo dela, da pride ista na višek popolnosti. Mnogo je storiti tam še za zboljšanje živinskih hlevov, za zboljšanje travnikov in planinskih pašnikov, za vpeljavo kraju primerne pasme in povzdigo iste do vrhunca plemenskega razvoja. Ni dvomno, da je deželni odbor dosegel s prvimi korakom vsaj jeden uspeh, namreč živo zanimanje med ljudstvom za živinorejo. Kamor si stopil povsod se je govorilo o tem predmetu toliko med omikanci kamor med prostim ljudstvom; a povsod se je tudi odobrala ta prvi korak ter se je dodajala želja, naj bi temu v kratkem sledili še drugi.

Nadjamo se, da koristimo stvari sami ako objavimo v našem listu podrobnosti o posameznih razstavah.

a) Razstava v Tolminu.

Ta razstava vršila se je v četrtek 25. oktobra na prostoru, ki je namenjen za živinske sejme in dela čast ne le Tolminu, marveč bi bil v ponos marsikateremu mestu. Navedenega dne prignalo se je tja 110 glav goveje živine, (oglašeni je bilo 122 glav), katere si je ogledavalo tam zbrano domače ljudstvo, Zapazili smo na sejmišču tudi gospodo iz Gorice, iz Furlanije in od drugod. Živino je precenjevala posebna v to svrhu ustanovljena komisija, kateri je načeloval državni poslanec in župan tolminski Oskar Gabršček. Člani komisije so bili deželni živino - nadzornik Zuttioni iz Trsta, okrajni živinozdravnik Martelanc, deželni poslanec Lapanja, kot zastopnik deželnega odbora, veleposestnik Fonzari kot zastopnik c. kr. kmetijske družbe ter izvedenca župana Leban in Luznik.

Krav je bilo v razstavi 57, junic 36 in bikov 17. Obče je bilo mnenje, da so krave in junice lepe in delajo čast

in njega prebivalci Ti že z bronastim glasom pojo dobrodošlico.

Mrtvaški voz se vstavi. Še trenutek! — Prag do njive božje je prekoračen, pretrgane so slednje vezi, ki so te spajale s tem svetom. Bližaj se novemu domovanju.

Na cilju. Sveta. tišina. Veličastno, kakor na perutih krilatcev božjih, se po strojilu rakev spušča v globino — — — Še svečnikov blagoslov — in vse je končano. S solznimi očmi in srcem krvavečim Ti spremeljevalci za zadnji pozdrav vržejo peščico zemlje v grob.

Tudi jaz sem se z nepopisno bolestjo sklonil čez rob Tvojega novega domovanja. In ko sem le s težavo zazrl Tvojo hišico globoko doli v grobni tmini, mi je srce malodane omagalo. Duša mi ni mogla umeti, kako se naj dete božje, ki se je kakor Ti veselilo življenja in ga v svojem cvetu moralo pustiti, kako se naj tako dete božje zadovolji z ozko, temno celico, kjer ni zlatega solnca. Še le refleksija, ki rada sledi skrajni bolesti, je v srce vlila kapljico hladila: Le Tvoje lepo telo je zapadlo silam temnega groba, a Tvoja zlata duša se je vrnila v dostojnejšo, večno domovino človeškega duha.

okraju, dočim ni bila sodba o bikih tako ugodna.

Kmalu po pe poludne je komisija izvršila svoje delo ter je priznala glede bikov sledeča darila:

Franc Šorli — Kneža, prvo darilo v znesku 80 K, Anton Klemenčič — Slap, drugo darilo v znesku 60 K, Ivan Dubanc — Dolje, tretje darilo v znesku 40 K, Ivan Rejec — Slap, četrto darilo v znesku 20 K, Ivan Kragelj — Zatomin, peto darilo v znesku 10 K.

Vsi ti obdarovanci dobijo še posebej od deželnega odbora častne diplome. Samo diplome sta dobila posestnika Andrej Kenda iz Poljubina in Anton Klemenčič s Slapa.

Nagrade do 10 K so dobili sledeči posestniki:

Ivan Golja iz Podmelca, Jernej Božič s Ponikev, Ivan Rutar iz Zatolina in Miha Čufar iz Podbrda.

Za krave je dobil prvo darilo v znesku 80 K Jožef Leban iz Zatolina, drugo v znesku 60 K Blaž Leban iz Poljubina, tretje (30 K) Jožef Lazar iz Volč, četrto (20 K) Anton Pitamic iz Volč in peto (10 K) Miha Gabršček iz Zatolina. Diplome sta dobila posestnika Tomaž Fon iz Kozaršč in Ivan Košuta iz Zatolina.

Nagrade po 10 K so dobili: Štefan Bukovec iz Volč, Andrej Tuta iz Zatolina, Franc Podreka iz Volč, Anton Bizjak iz Podmelca, Franc Rutar iz Tolmina in Janez Bravničar iz Tolmina.

Za junice prve vrste (dva zoba) so dobili: Prvo darilo (50 K) Jožef Cimprič iz Volč; drugo (40 K) Miha Škodnik iz Kozaršč; tretje (20 K) Marija Bravničar iz Tolmina; četrto (10 K) Ivan Fortunat iz Zatolina in peto (10 K) Ivan Soldat iz Zabč.

Diplom je dobil Franc Hrast iz Čigina.

Za junice druge vrste so bili obdarovani: Andrej Ipavec iz Volč (80 K); Štefan Bnkovec iz Volč (50 K); Miha Čufar iz Podbrda (40 K); Anton Marinič iz Volč (30 K) in Miha Kragelj iz Podmelca (10 K).

Nagrade po 10 K so dobili: Jožef Fon iz Tolmina, Jožef Eortunat iz Volč in Andrej Gabršček od Volarjev.

b) Razstava v Cerknem.

Tudi v Cerknem se je vršila razstava na prostoru, namenjenem za živinske sejme. Živine je bilo oglašene za razstavo okoli 80 glav. Vse priprave za razstavo so se točno izvršile po navodilih deželnega odbora. Ko je došla komi-

sija, je našla vse pripravljeno in vse v redu, kar kaže spretnost župana in je v čast njemu in občini. Cerkno se je posebno odlikovalo po številu in vrsti lepih bikov, došlo jih je 25; tudi krave so bile zelo lepe in v lepem številu zastopane, bilo jih je 33. Junic obeh vrst je bilo 22, a bile so prav lepe.

Prvo darilo za razstavljene bike je dobil Andrej Jeran z Vrha (70 K), drugo Jakob Lapanja iz Šebrelj (50 K), tretje Ivan Kobal iz Šebrelj (30 K), četrto Ivan Hvala iz Šebrelj (20 K).

Diplom so dobili: Jakob Močnik z Gorji, Anton Piriš iz Mlake in Valentin Močnik iz Ravne.

Nagrada po 10 K je bila priznana Blažu Jež iz Cerkna in Jakobu Močnik iz Poč.

Darila za krave:

Jakob Hadolin iz Zakriža (prvo darilo 80 K); Janez Mlakar iz Št. Višekogore (drugo darilo 60 K); Miha Peternei s Pluženj (tretje darilo 40 K); Jožef Mavri iz Orehka (četrto darilo 20 K).

Diplom sta dobila Jakob Hadolin iz Zakriža in Andrej Zajec s Pluženj.

Nagrade po 10 K so pa dobili: Ivan Obit iz Zakriža; Valentin Bevk s Poč in Štefan Rink iz Zakriža.

Ker je bilo junic malo, razdelila so se darila za obe vrsti junic skupno in sicer je dobil prvo darilo (50 K) Andrej Zajec s Pluženj, drugo (30 K) Jakob Klemenčič iz Šebrelj, tretje (30 K) Matevž Tuškon iz Cerkna, čerto (20 K) Štefan Lapanja z Laz, peto (20 K) Filip Peternel iz Cerkna, šesto (10 K) Andrej Močnik z Bukovega, sedmo (10 K) Peter Zajec z Lasc in osmo (tudi 10 K) Andrej Zlatoper iz Cerkna.

Diplom je bil priznan Andreju Zajec iz Pluženj.

Nagrade po 10 K so dobili: Franc Prebil iz Mlake, Ivan Eržen iz Cerkna in Peter Klavžar iz Zakriža.

Nekateri člani komisije in zastopnik deželnega odbora so si ogledali tudi gospodarski dom, ki je prav lepo urejen in dela čast občini in Cerkljanom. — Prepričali smo se, da Cerkljansko dobro napreduje tudi v mlekarstvu in sadjereji.

Popoldne po končani razstavi ogledali so si nekateri gospodje tudi lepo in praktično urejen svinjak in hlev za konje pri posestniku Antonu Piriš iz Mlake, ki kaže ne le izredno razumnost, ampak tudi veliko navdušenje za napredek na tem polju. Posestvo Pirišovo leži ob cesti v Idrijo, in priporočamo vsem posestnikom, ki imajo priliko to, da si ogledajo hleve tega marljivega in uzornega

bistro hčerko naših planin. Njeni valovi so se zaganjali živo in razposajeno drug v drugega in se valili veselo vriskaje dalje in dalje mimo furlanskih naselbin v mehko naročje mokre Adrije. Vse se je zdelo, da se hočejo naigrati in naziveti v tem kratkem času, za katerim jih čaka žalostna smrtna ura v slanih adrijskih globočinah.

Jožin pogled je letal prosto po vsem tem božjem stvarstvu, smejočem se v tem bisernem morju blagodejne solčne toplote, ki se je razlivala v debelih curkih na zemljo in jo budila, dramilila, oživljala z navdušenim klicem: „Hej, hčerka božja! Ali še snivaš? Na noge, na noge! Pomencaj si zaspane oči in ozri se tje na vshod! Ali ne vstaja tam jasen dan, dan dela in veselja, ali se ne bliža vedno bolj, kakor bi se bližal svetel voz, pred katerega so vpreženi čili iskri konjiči z bingljajočimi zvončki, obešenimi na beli vihrajoči grivi? Na noge toraj, hčerka božja!“

In ta radost, to navdušenje, ki je vladalo v prebujajoči se prirodi, je odmevalo tudi v duši Poljšekovega Jože. In ta radost je prihajala od trenutka do trenutka večja in silnejša, naraščala je kakor nevihta, zakaj Joža se je bližal že

LISTEK.

Vseh mrtvih dan!

Ko misli vsakedo na svoje, kogā, kogā pa srce moje spominja se tačas?

(Gregorčič).

Čarobno lep večer, srce napajajoč z najslajšim razpoloženjem. S pogorja tam zadej za logom zahajajoče solnce z zlatimi prsti trese zadnje poljube čez mesto. Eden izmed onih prelestnih večerov v poslavljajočem se poletju, ki nam zgovornih ust dušo uvajajo v jesen, ki kmalu kmalu potrka na vrata, oprtiv noseč polno košaro bogatih darov.

„Kako Te je nebo ljubilo, da Te tako je obdarilo!“

Obilico cvetja na mrtvaški oder in zlato solnce na zadnjo pot, to so bile poslednje želje, ki so prikipele iz srca, ki se je bilo vdalo v trpko usodo. —

Skozi mestne ulice se vije pogrebni sprevod. Mrtvaški voz, ki so predenj vpreženi štirje vranči, je čez in čez obut s svežimi vencii. Zvonovi pojó otožno melodijo, pretresljivo zveni „Miserere!“.

Še en ovinek. — A sedaj, zlata Marica, se pripravi! Skozi večerni mrak se beli zidovje centralnega pokopališča

Razdejanje.

Povest iz doline Pastuškin.
(Dalje).

Zdaj še-le je Joža verjel za trdno in to ga je radostno presnetilo, da se je zalesketal v njegovem očesu svetel biser kakor zvezda sreče, ki plava na jasnem obzorju življenja svojega Benjamina. Čez nekaj časa je že zapuščal radostnih korakov ječo in mesto ter se vračal proti milemu domu in onim, kateri stanujejo v njem, o katerih je razmišljal v ječi nešteto krat in se razgovarjal z njimi v duhu. Čutil se je popolnoma prerajenega, kakor da prihaja iz bolnišnice, kjer so mu izpustili iz žil ono mrzlo, mrtvo, leno in vodeno kri, ki je krožila prej po njih, in mu vbrizgnili žive, sveže, vroče krvi, ki mu polje burno po vsem telesu in mu vliva blagodejne moči v odrevenelo, premrzle ude. Bil je lep pomladni dan in toplo solnce je sipalo svoje zlato kakor bogata kraljica na polje, travnike, loke in livade. Povsodi je vse zelenelo, klilo in brstelo kakor za stavo. Ljudje so delali po polju, izročajoč materi zemlji svoj up, švoje nade, svoje vate.

Pot ga je vodila prav nad Sočo,

gospodarja s priporočilom, da ga tudi oni posnemajo.

Pohvaliti moramo obe županstvi, toliko tolminsko kakor tudi cerkljansko, da sta priredili vse potrebno za razstavo uzorno in brezplačno.

e) Razstava v Kobaridu.

Tudi Kobarid napreduje stalno, posebno je napredoval kobariški okraj v živinoreji. Po izreku merodajnih činitelev gre prvenstvo v živinoreji v tolminskem glavarstvu tema okraju. Posebno se je odlikoval v tem oziru Livek. Nekatere občine kakor Logje, Breginj, Robidišče, ki so zelo oddaljene od trga, niso bile zastopane na razstavi, kar je lahko umljivo. Ljudje, ki poznajo te kraje, so nam pa zatrjevali, da se dobi tudi tam — posebno v Robedišču — lepa živina in je tudi tam streljenje po napredku veliko. Videli smo tudi nekatere župane iz Kota, ki so se živo zanimali za to zadevo.

Oglašene živine je bilo tu 105 glav. Razstava je bila na primernem prostoru g. Juretiča, ki je bil za ta namen prav lepo urejen. Na razstavo je bilo prignanih 10 bikov, 64 krav in 31 junic obeh vrst.

Darila za bike so dobili: 1. Ivan Matelič z Ravni (60 K), 2. Franc Soldat z Idrskega (40 K), 3. Franc Šturm z Livka (30 K) in 4. Andrej Stih s Starega Sela (20 K).

Diplom je bil priznan Antonu Mašera z Livka, Francu Pontar iz Kobarida in Ivanu Gruntar tudi iz Kobarida, dočim je dobil nagrado 10 K Anton Mašera iz Avs (Livek).

Daril za krave in junice prve vrste je bilo osem in sicer so bili obdarovani: 1. Marija Soldat z Idrskega (60 K), 2. Marija Matelič s Peratov (Livek) (50 K), 3. Anton Kranjec s Sužida (40 K), Andrej Volarič s Starega Sela (30 K), 5. Franc Monfreda z Idrskega (20 K), 6. Franc Pontar iz Kobarida (20 K), 7. Andrej Modrijančič iz Starega Sela (10 K) in 8. Andrej Kranjec s Svina (10 K).

Nagrade po 10 K so dobili: Alojzij Ivančič s Kamnega, Ivan Čebokli iz Sedla, Anton Berginec z Idrskega, Anton Volarič z Mlinskega in Anton Bajt iz Sele.

Za juni druge vrste (pod dvemi leti) so dobili darila: 1. Miha Perat od Peratov (Livek) (50 K), 2. Ivan Šturm z Livka (30 K), 2. Jožef Paletič z Livka (20 K) in Andrej Čebokli od Potocev (10 K).

Diplom je bil pripoznan Antonu Juretiču iz Kobarida.

Nagrade po 10 so bile pa priznane: Antonu Zenčič od Robičev, Andreju Benedetiču z Idrskega, Tereziji Gruntar iz Kobarida in Antonu Uršič iz Kobarida.

e) Razstava v Bovcu.

Bovec je priredil za to razstavo prav primeren prostor sredi trga. Oglašene živine je bilo okoli 80 glav, a na razstavo bi bilo prišlo stalno mnogo več, da ni to oviralo skrajno neugodno vreme. Deževalo je vse jutro prav močno, rad tega je pa živina iz oddaljenih občin izostala, kar je zelo lahko razumeti, kajti še pri lepem vremenu ni prijetno goniti živino tako daleč, pri deževnem je to skoro nemogoče. Posebno je pa križ z biki, ki so vedno nekoliko trmasti in neubogljivi, vsled tega sta prišla pa na razstavo le dva, dasi je bilo šest oglašanih. Krav je došlo 47 in junic 31.

Za bike se je priznal diplom Francu Kenda Kenda iz Dvora in menda še jednemu Bovčanu.

Za krave je dobil prvi dar (40 K) Andrej Huznar iz Bovca, drugi (40 K)

svoji vasi. Videl jo je pred seboj: kup nizkih a čednih hiš, na sredi pa cerkev z zvonikom, čuvajoča nad ostalimi kočami zvesto in ljubeznivo kakor koklja nad piščeti.

Že je hodil po domačem, dobre znanem polju, kar zagleda nedaleč od ceste prav nad visokim Sočnim bregom osamljen klobuk. Bil je povezan, a človeka nikjer v bližini nobenega. Stopi bliže in si ogleda čudno prikazeo. Da ga je nekdo pustil tukaj, je bilo jasno, ampak kdo, kdo? — Kar mu šine v glavo grozna misel. Nagne se nad rob in pogleda v globočino — in res: na dnu je videl ležati na suhemrodu nekaj črnega. Ker mu je zadevalo vid grmičevje, ni mogel popolnoma razločiti, je li to res človeško telo, kakor je on mislil, ali samo kaka cunjka, ali kaj. Da bi se čim prej prepričal, ali je njegova misel utemeljena, se spusti koj po najbližnji stezi loveč se z rokami za grmičevje urno doli in teče naravnost tja. In ni se varal — bil je človek. Glavo

Franc Komac iz Čez-Soče, tretji (30 K) Jožef Kenda iz Čez-Soče in četrti (20 K) Anton Kavš iz Pluženj.

Diplom je dobil za dve lepi kravi Izidor Ostan iz Bovca in Alojzij Žagar iz Žage.

Nagrade po 10 K so dobili: Ivan Gaspačič iz Bovca, Katarina Kravanja iz Dvora, Matija Mlekuš iz Bovca, Feliks Kavš iz Čez-Soče, Ivan Kravanja iz Čez-Soče in Terezija Bizjak tuel iz Čez-Soče.

Za junice je sktenila komisija, da se premirata obe vrsti skupno in je priznala darilo (25 K) Ivanu Kavš iz Bovca, drugo (25 K) Francu Kenda iz Dvora pri Bovcu, tretje (10 K) Francetu Mišic tudi iz Dvora in četrto (10 K) pa Andreju Šuler iz Bovca.

Nagrade po 10 K so dobili: Jožef Zorč iz Soče, Marija Kravanja iz Bovca, Jožef Zornik iz Čez-Soče in Franc Zornik tudi iz Čez-Soče.

Namenjene so bile še 4 nagrade, a konečno so se opustile iz posebnih ozirov.

Zlaganje in zaokroževanje zemljišč.

(Dalje.)

Kmečki stan je za državo davčni objekt par excellence. Sicer se država danes ne more več postaviti na stališče cesarice Marije Terezije, „da je treba ohraniti kmečki stan, ki je najvitalnejši razred državljanov in ki tvori temelj, torej največjo moč države, v takem položaju, da more hraniti sebe in družino svojo, poleg tega pa plačevati tudi splošne davčine, bodisi v mirnem ali vojnem času.“ Vendar pa mora država danes skrbeti, da ohrani kmečki stan in pospešuje njegov razvoj s pravnimi agrarnimi reformami, in sicer ne več iz finančnopolitičnih ozirov, nego socialno-ekonomičnih motivov, zakaj „ako propade pri nas poljedelstvo, propadlo je tudi narodno gospodarstvo,“ pravi Fran Milobar („Narodno gospodarstvo, II., str. 30).

Naloga države je torej, da teži za tem, da pomaga agrarstvu. Za njo govorijo ekonomični, pred vsem pa socialni razlogi. „Moderna država mora izpolnjevati dolžnosti, na katerih se svoječasnno ni bilo treba ozirati. Napredek civilizacije, razširjenje nazorov pravičnosti, človečanstva in solidaritete nalagajo državi nove dolžnosti v interesu varstva delavskih razredov... Ona mora pospeševati, da se dvignejo delavski razredi na višji nivo civilizacije in blagostanja,“ je rekel francoski grof de Roquigny v svojem referatu glede državne pomoči pri združništvu VI. kongresa mednarodne združne alijance. Važnost kmečkega stanu nočemo nikakor pretiravati, vendar pa je treba priznati, da je vrelo, iz katerega zajemajo svoje fizične in moralne sile vsi drugi stanovi v državi.

Med delavskimi stanovi je najvažnejši kmečki stan, ker neposredno iz zemlje prideluje stvari, ki se nekaj takoj porabljajo, nekaj pa po drugih stanovih pretvarjajo in izpreminjajo. Ker imajo pa vse stvari svoj izvor v zemlji, ki jo neposredno obdeluje kmet, zato je kmečki stan temelj vsem drugim proizvajajočim stanovom, najvažnejši med njimi, kakor smo rekli, pravi dr. Krek („Načelo gospodarskega liberalizma v razpadu.“ „Katoliški Obzornik“ 1898). „S socialnega stališča ne stoji vrednost poljedelskega prebivalstva v številnosti, nego tudi v tem, da je kmečki narod neizcrpno vrelo, ki obnavlja vse društvene razrede. S političnega stališča je kmečki element ono

je imel razbit, lice vse krvavo, obleko strgano in povaljano, roke razprskane in razmesarjene.

Obnpen vsklik se izvije Joži iz prsi pri tem pogledu. Urno obrne mrliča, pogleda ga nekoliko natančneje naravnost v lice in hipoma spozna — očeta Goščaka. V treh letih svoje bolezni se je ta sicer mnogo spremenil in zelo shujšal, vrhutega je bil njegov obraz ves spačen radi krvi in ran, vendar Joža ga je spoznal takoj. In v tem hipu mu je bilo vse jasno. Vedel je, da se je umiril Goščak v blaznosti, kajti slišal je od matere, da se je hotel že enkrat, pa da mu je spodletelo.

Spustil je mrliča in stekel urno spet gori po skalah naravnost v vas h Goščakovim, kajti njih hiša je bila prva v vasi, oznanit grozno novico. Naletel je na dvorišču ravno na Maričko in mater Tinco, ki sta nesli v velikem škafu jed prašičem vsaka na svoji strani.

(Dalje pride.)

silno, zdravo narodno jedro, ki čuva narodni individualizem, in je zato tudi najbolj žilav element za ohranitev države,“ pravi Fr. Milobar („Izabrana poglavja iz narodnega gospodarstva“, Zagreb 1903, str. 5).

(Dalje pride.)

Dopisi.

Iz Št. Andreža. — Dovolite da napišem za Vaš cenj. list par zrstic. V nedeljo 28. oktobra se je vršila pri nas veselica s petjem, tamburanjem, deklamacijo in šaljivim prizorom. Vsi udeležniki veselice so se zelo pohvalno izrazili posebno o tamburanju, s katerim se najbolj peča naše društvo poleg petja. Le nekdo je dejal, da se igra bolje na male „orgeljce“, kakor na tamb. zbor. Omenjeni mož velja za največjega nasprotnika proti našemu društvu v celi vasi. Poleg njega pa je še več drugih mož in mladeničev, ki jim je naše društvo trn v peti, in ki bi ga radi udušili. Pred več stoletji že so naši pradedje (tu govorim posebno o naših bratih Hrvatih) izdelovali priproste tamburice ter so igrali na njih. Lepa zabava jim je bila tamburica v urah veselja in žalosti. Niti turški navalni je niso mogli uničiti. Pred 50 leti so se našli pogamni možje, ki so tamburico mnogo izboljšali. V osemdesetih letih prejšnjega stoletja so se je prijeli posebno gg. akademiki pl. Farkaš, Katkič, Šviglin, Koščica in še mnogo drugih. Odlični glasbeniki skladajo partiture za tamb. zборе in jib tudi sami podučujejo n. pr. Farkaš, Hruza, Bozzotti, Brož, Machač, in cela vrsta drugih glasbenikov. Vsi ti možje so in še povspesujejo našo slovensko tamburico, kl smo jo prijeli kot lep spomin na naše pradede. Ali čeravno je tamburica tako priprosto glasbilo in jo tako napadajo, da ni „salonfähig“, si je vendar pridobila velikih simpatij med vsemi Slovani. Danes negujejo tamburico v Evropi pri vsih slov. narodih v Ameriki, v Afriki in celo v Avstraliji. Tamburica ima če mnogo sovražnikov. Ni še tri leta, ko je pisala „Neue Freie Presse“, da tamburica ni slovensko glasbilo ampak madjarsko. Torej še to, kar smo dobili od svojih pradedov nam odrekajo! Nas sicer ne briga mnogo nemški židovski list, ali to nas boli, da ima tamburica mnogo mnogo neprijateljev tudi med nami Slovenci radi sovraštva in nevošljivosti. Ko so odšli hrvatski akademiki tamburaši pred kakimi 20 leti v Prago, so jih Čehi vsprejeli z navdušenjem po celi Češki. Tudi v Brnu so se vstavili in prirejali koncerte. Nemci so prirejali protikoncerte in delali veliko agitacijo. S cvetjem obsipani, vsak z zlatim prstanom, katerega so dobili od Čehov in na katerem je bil napisan dan in leto koncerta, so se vračali tamburaši v Zagreb domov. Ravno isti tamburaši so šli tudi na svetovno razstavo v Pariz, kjer so si pridobili veliko hvalo. — Iz tega je razvidno, da naši tamburici gre odlično mesto med drugimi glasbili. Morebiti so igrali št. andrežki tamburaši tako slabo, da je izustil omenjeni mož besede, da igrajo bolje male orgeljce, ki jih kupiš na Sv. Gori? Na veselici je bilo tudi dokaj ljudi, ki se razumejo na godbo in vsi so pritrtili, da so udarjali tamburaši zelo pohvalno!

Tudi v Podgori so enkrat igrali in vsa odlična gospoda iz Gorice jim je ploskala in hotela, da bi ponavljali. Igra „Pred sodnikom“ je tako ugajala, da je bilo občinstvo prav navdušeno. Pevski zbor je pa dobro pel pesem „Soči“. Kar se tiče deklamacije, jo je gdčna. Brajnjkova dobro rešila. Glčna je kmečkega rodu in je na veselici prvokrat nastopila kot deklamovalka; a vendar z lepim uspehom. Poslušalci so gospodični burno ploskali.

Našim tamburašem pa, ki se zelo zanimajo za tamburanje in je tako pridno gojijo, svetujemo naj bodo edini med seboj, naj se ne ustrašijo napadov od nasprotnikov. Naj Vam bo tamburica tudi

prijateljica v urah sreče in žalosti! Na svidenje!

Št. Andrež, dne 29. okt. 1906.

Društvenik.

Politični pregled.

Nadvojvoda Oton — umrl.

Bolezen nadvojvode Otona se je vlekla že dolgo; zadnje dni se je zelo poslabšalo njegovo stanje. V noči na 1. novembra se je pojavilo težko supenje. V četrtek popoldne se mu je položaj še poslabšal, da ga je škof Marschal moral prevideti in ob 6. zvečer je nadvojvoda Oton izdihnil. Bil je do zadnjega pri zavesti. Cesar in sorodniki so bili takoj obveščeni. Nadvojvoda Oton je bil rojen 21. aprila l. 1867. kot drugi sin cesarjevega brata nadvojvode Karola Ludovika. Bil je konjeniški častnik. A vsled bolehnosti zadnji čas ni opravljal svojega opravila. Pravijo, da se je nadvojvoda zadušil vsled gnoja, ki se mu je nabiral v vratu.

Volilna reforma.

Volilna reforma pride pred zbornico že v ponedeljek 5. t. m., kakor je dr. Gessmann nujno predlagal. Med tem bo odsek prekinil svoje seje in sklepalo volilni svobodi pozneje.

Delegacije.

Delegacije se snidejo v Budimpešti dne 27. t. m. Vojni minister fzm. Schönauich je večeraj odšel v Budimpešto, da pripravi skupno z ogrsko vlado vse potrebno za to zasedanje.

Avstrija in Italija.

Neki francoski list poroča, da je v poluletlju l. 1905 Avstrija že hotela prekoračiti s svojimi četami italijansko mejo. Temu so se baje uprli Madjari.

Demonstracije proti Italijanom v Šibeniku.

Dne 31. m. m. je bila pri koncertu laške godbe v Šibeniku na Plokati taka demonstracija, da je godba morala s sviranjem prenehati. Ko so prvaki Italijanov prišli iz „Casina“, so bile demonstracije ponovljene. To je odgovor na zadrške izgrede.

Črnagora in Turčija.

Črnogorski poslanik je pri turški vladi v Carigradu resno ugovarjal proti temu, ker je Turčija zopet začela graditi nove utrdbe ob turško-črnogorski meji.

Domače in razne novice.

Za „Šolski Dom“ je došlo našemu upravnistvu: Janez Vaga, vikar v Kozani 10 K.

Novo mašo je daroval dne 1. novembra v Rimu naš rojak bivši predsednik „Danice“ — bivši profesor na goriški gimnaziji dr. Jožef Srebrnič. V nedeljo je bil posvečen v mašnika. Idealnemu novomašniku želimo vse najboljšo!

Smrtna kosa. — Ravnatelj kranjske gimnazije g. Jožef Hubad je umrl večeraj na Lošinj, kjer se je zdravil. Bil je skozinskozi mož strogo verskega prepričanja — vzgleden pedagog. Odlikoval se je po obširnem znanstvu. Priljubljen je bil povsod. Žalujoci rodbini naše najiskrenejše sožalje. Blagemu pokojniku pa svetila večna luč!

Profesorski izpit je napravil z dobrim uspehom na dunajski univerzi g. dr. Karol Capuder, profesorski kandidat v Gorici. Iskreno čestitamo!

Veselica društva „Skalnica“ bo dne 11. nov. v prostorih „Slovenske Citalnice“ v Gorici. Vspored bo raznovrsten. Čistega dobička polovica bo za „Šolski Dom“. Več sporočimo prihodnjic.

Razmere na c. kr. realki v Gorici postajajo vedno bolj žalostne. Profesorji in supleni na tem zavodu so skoraj sami Nemci, ki ne razumejo jezikov svojih učencev. Prisiljeni bomo jasno govoriti, ako se ne izboljšajo te razmere. Pritožbe od strani Italijanov in Slovencev se čujejo vedno bolj pogostoma.

Gospodične in nedolžni Gabršček. — Gabršček je velik rodoljub, on je pravi Slovenec, ki je šel v svoji požrtvovalnosti za narodno delo tako daleč, da je žrtvoval v blagor naroda vse svoje, poprej tako veliko imetje in da je sedaj že ves — slečen. A hudobni klerikalci nimajo smisla za tako narodno delo. Zato je tega nesebičnega narodnjaka pač v dno njegove idealne duše lahko speklo očitanje, češ da je „izdajalec naroda“.

V zadnji Soči" si je dal duška v nekoliko ostrejši notici, ki slove:

Gabršček — ljzadajalec naroda. — Kdor ve, kakošno je bilo stanje goriških Slovencev pred l. 1889., ko sem pričel pometati brez pardona z veliko metlo, in kdor ni prav po farško hudoben, kakor so zbesnili derviši okoli „Slovenca“, ta mora debelo gledati, ako sliši in celo čita v listu samega presvetlega škofa ljubljanskega o Gabrščku — izdajalcu naroda,

Moža, ki je zaslužil, da se mu postavi spomenik: ker je tako nesebično vihtel narodno metlo, pa tako napadajo. In kaj je zakrivil? On prav nič. Le popolnoma slučajno je bilo na mizi 4000 nemških voznih redov. A ena gospodičen je seveda čisto pomotoma tupa tam kak nemški vozni red vtaknila v „Sočo“. In grdo je, da se mu to očita, ker on piše:

Ako izven za kakoršnokoli narodnost ali nepaznost svojih uslužbencev me to samega najbolj jezi, — in da mi ni ijuba ta nepaznost, to mi bodo čitatelji gotovo verjeli.

Torej te nerodne gospodične gospoda Gabrščka večkrat jeze. Mi to radi verujemo. „Oj, te ženske!“ On pa je bil vedno nedolžen!

Slovenska trobojnica. — Poročali smo, da se je v ponedeljek dopoldne vršil na Fran Josipovem tekališču med mirenškimi fanti in goriško fakinažo boj za slovensko trobojnico. Od druge strani se nam pa zatrjuje, da se ni vršil nikak boj, ampak, da je le stražnik pozval fante, naj zastavo spravijo, ker razvite voziti okrog nesmejo, dokler nimajo dovoljenja. Ker fantje niso ubogali, je stražnik zastavo konfiskoval brez vsega hrupa. Tako zatrdilo od te strani. Zatrdilo se nam je od kompetentne oblasti, da bi se to ne zgodilo, ko bi fantje imeli dovoljenje. Brez dovoljenja pa ne sme na ulico nobena zastava. — Slovenska trobojnica je sedaj na policiji.

Vojaška vest. — Poveljnik tukajšnjega 47. peh. polka Emanuel Piwet z je postal generalni major. Častniki so mu priredili v soboto v hotelu „Südbahn“ slavnostni večer ob 7. uri; pred hotelom je pa igrala vojaška godba.

Glas iz občinstva. — Prejeli smo sledeči dopis: Slavno uredništvo! Čitala sem v današnji (t. j. v soboto) „Soči“ dopis „Z dežele“. Ta dopis je gotovo Gabršček sam pisal proti „Krojaški zadrugi“ in g. Hribarju. Želeti bi bilo, da bi se temu gospodu enkrat prav fino usta zamašila, ker napada vse poštene in častivredne osebe, kakor je n. pr. tudi g. Hribar. On je vseskozi pošten in odkritosrčen trgovec, zato tudi cela naša družina in vse druge gospe, ki jih poznam, kupujemo v „Zadrugi“. Poznamo ga tudi že nad 15 let, in do danes z gotovostjo rečem, da on ni še nobenega nas razžalil, posebno nas Slovencev ne. Omeniti moram še to. Kakor je obče znano, je on edini pripomogel, da tiste zlate črke, ki so nad trgovino, še niso padle na tla. In zakaj vse to? Najbrže, ker se Gabrščeku ni posrečilo osramotiti nas Slovencev. Ako bi bil g. Hribar res sovražnik Slovencev, ne bi bil prevzel tiste težke butare na svoj hrbet, kakor je bila „Krojaška zadruga“ pred tremi leti.

Oprostite, da sem Vas zadržala s temi vrsticami. A vse resnici v čast! S spoštovanjem

Deležnica „Kroj. zadruga“.

Opomba uredništva. K temu pismu imamo le toliko pripomniti, da onih napadov ni pisal nihče drugi, kakor bližnji konkurent „Krojaške zadruga“. Zdravi!

Društvo za ohranitev bazilike v Ogleju prosi one gospe, ki žele pristopiti k temu društvu, naj se nemudoma prijavijo pri prelag. g. Jos. pl. Fabris—Freyenthal-u c. k. dvorn. svetniku, stanujočem v Gorici, via Orzoni 21. Dne 6. novembra se bo namreč vže vršil ob 3 popoldne v tuk. nadškof. palači prvi občni zbor.

Shod. — Prihodno nedeljo 4 t. m. priredi „Slov. kat. politično in gospodarsko društvo za kobariški okraj“ po blagoslovu shod v občinskem domu. Na shod!

Obisk grobov je bil v četrtek v kljub silnemu naližu še dosti živahen. Ko pa se je včeraj popoldne prikazalo sonce, je bilo življenje na grobiščih še živahnejše.

Predavanje v Gorici. — „Goriška zveza“ bo v teku tega meseca priredila vsak četrtek od 9—12 dopoldne več predavanj iz zadrugne in kmetijske tvarine. Predavanja se vrše v lastnih prostorih ulica Vetturini 9 I. Vsak, ki se želi udeležiti, naj se najkasneje ob pričetku predavanja oglasi v zvezini pisarni. Prihodnji četrtek, predava g. Svitoslav Premrou „o namenu zadrugištvu sploh in rajfajzovih posojilnic posebej. Poslovanje rajfajzovk“. — Ves program priobčimo prihodnjic.

Onemoglega je našel ležati pod gradom včeraj stražnik nekega delavca 18-letnega Levakoviča iz Postojne. Prišel je iz Trsta iskat si sem dela, a je tu brez sredstev onemogel. Prepeljali so ga v bolnico.

Nasledki ženske nezvestobe. — V četrtek popoldne se je vršil v Kapucinski ulici št. 9 žalosten prizor. V tej hiši stanuje skupaj z nekim 23letnim Jožefom Komelom iz Gorice omožena Uršula Čuferin, ki je ločena od svojega moža, s katerim pa ima že 21 let starega zakonskega sina. Njen pravi mož je težak v Trstu, sin pa je v Gorici, a ne stanuje pri svoji razuzdani materi. V četrtek je prišel oče iz Trsta v Gorico ter šel v družbi sina Edvarda in še nekega Pericono v Kapucinsko ulico, kjer živi žena. Gospodar in gospodinja Bizjak jih nista pustila noter ter sta zaprla vrata. Sin Edvard pa je udaril s pestjo po vratih in jih odprl s silo. Žena in njen ljubimec sta se skrila pred razjarjenim možem in sinom in ju niso mogli najti. Vsled tega so se lotili zakonskih Bizjak. Edvard je udaril njo zadaj po glavi, njega pa je ranil na obrazu. Uhlili so šipe. Došla straža je vse tri aretirala, ko jih je zaslišala na stražnici, so bili izpuščeni.

Pretep, strel in lov. — V četrtek je imela policija nemiren večer. Po mestu je bilo vse polno manjših pretepev. Najzanimivejši je pretep, ki se je vršil v četrtek po noči na Goriščeku. Nihče ne ve, zakaj se je začel. Dva Goričana, dva Tržačana in 6 železničarjev je šlo iz Solkana proti domu. Na Goriščeku so se stepli. Goričan Trevisan je bil precej ranjen. Nastal je velik hrap in čulo se je tudi več strelav iz revolverja. Kdo je streljal ni še dognano. Nekaj pretepačev je ušlo. Policija je prijela 3 železničarje: Rudolfa Eiselta, ključavničarja, Petra Skartacina in Jakoba Janežiča iz Ljubljane. Drugi trije železničarji so ušli, kakor tudi ostali Goričani razun Trevisana, ki ima na glavi 3 poškodbe. Ko je peljala straža tri železničarje in Trevisana na stražnico, se je na Travniku pri kavarni „Central“ Ljubljancan Jakob Janežič izmuznil straži in zbežal. Straža seveda za njim. Tekel je po ulici sv. Klare proti mostu čez Korenj. Tam je zavil proti mestnemu vrtu, skočil

čez žico in zdrčal po pobočju 6 m globoko proti potoku Korenj. Tu ga je straža dobila in odpeljala na stražnico. Na stražnici je tožil o silnih bolečinah v hrbtu, ki se jih je povzročil najbrže pri padcu po pobočju. Na nosilnici so ga takoj prenesli v bolnišnico.

Prijeli so v nedeljo posestnika Avgusta Šena, doma od sv. Križa na Vipavskem, ker ga imajo na sumu, da je on zažgal v ajdovski sodnji. Ker stoji njegovo posestvo pred javno prisilno dražbo, je prišel gledat, koliko so cenili njegovo premoženje. Ker je bilo po njegovem mnenju prenizko cenjeno, je bil ves razjarjen, kar je vzbudilo sum, da bi bil utegnil zažgati on iz maščevalnosti. Levo roko ima ožgano, kar sum še utrjuje. Šen je vdvoc s 3 otroci. Oddan je bil okrožnemu sodišču v Gorici.

Suroveža. — Včeraj so prtpeljali v tukajšnjo bolnico 63 let starega berača Franceta Miheliča iz Bovca. Ko se je vračal zvečer domov sta ga napadla dva neznana suroveža in ga tako pretepla s koli, da so ga nevarno ranjenega prepeljali v bolnico.

Poskušan samoumor. — Dne 28. t. m. je v Solkanu skočil v Sočo neki Ernst Kos iz Solkana. Domačim se je posrečilo, da so ga potegnili iz vode z drogom, ki ga navadno rabijo pri potegovanju drv iz Soče. Ali pri tem so mu prizadejali težko rano na vratu. Mož je okoli 40 let, pa je prišel ob svoje imetje, kar utegne biti vzrok nesrečnemu činu njegovemu.

O razpustu puljskega obč. sveta se zopet širijo poročila iz Pulja.

„Zora“, glasilo katoliško narodnega dijaštva, je izšla. Urejuje jo stud. phil. Mirko Božič. „Zora“ izhaja vsakega 20. dne v mesecu in stane 3 K na leto za dijake 2 K. Ta številka je prva XIII. letnika in ima krasno vsebino. List vsem našim somišljenikom prav toplo priporočamo, posebno dijakom.

Slovenski katoliški akademiki. — Slov. kat. akad. društvo „Danica“ si je na svojem rednem obnem zboru 23. vinotoka izvolilo za 25. tečaj sledeči odbor: Predsednik: Modic Izidor, stud. phil. — Podpredsednik: Razbergar Anton, stud. med. — Tajnik: Merala Ferko, cand. iur. — Blagajnik: Mal Josip, stud. phil. — Knjižničar: Polajnar Janko, stud. med. — Gospodar: Juvan Alojz, stud. iur. — Na prvem obč. zboru, dne 26. t. m. sije izvolilo slovensko katoliško akademično društvo „Zarja“ v Gradcu sledeči odbor: Predsednik: stud. pihl. Davorin Gorjanec. — Podpredsednik: stud. iur. Ivo Česnik. — Tajnik: stud. iur. Fran Kovač. — Blagajnik: stud. iur. Fran Logar. — Knjižničar: stud. iur. Jernej Erman.

Radodarno Veličanstvo Peter I. in župan Hribar. — Listi poročajo, da je Njegovo Veličanstvo kralj Peter I. popravilo svojo zmoto, ter podarilo ljubljanskemu županu red sv. Save II. vrste. Kakor znano, je g. župan vrnil tretji red, ker je bil premalo vreden. Obnem z odlikovanjem g. župana, bojevnika za jugoslovansko idejo, je Njegovo radodarno Veličanstvo odlikovalo z redom sv. Save V. vrste bivšega kapelnika kranjske godbe g. Wlaskaka. Ker se ta gosp. doslej ni aktivno udeleževal jugoslovanske politike, vse evropsko časopisje temu odlikovanju pripisuje veliko važnost. Zasluge tega gospoda utegnejo biti sicer tajne, a fenomenalne.

Umor. — Pri Žbandatih v poreškem okraju je 16 letni kmečki sin Fabas iz samokresa streljal na 30 letnega kmeta Rajka ter ga zadel v trebuh. Rajko je umrl v Poreču, ko so ga hoteli s parnikom prepeljati v puljsko bolnišnico. Fabas je streljal na Rajka, ker mu je ta očital, da mu je Fabas v družbi dveh drugih ukradel dvojce voznih koles.

Zemljski usad se je zrušil v sredo zvečer na železniški tir med Fazinami in Likom blizu Reke v hrvaškem Primorju. Tir je posut več sto metrov na dolgo. To se je zgodilo ravno ko je prihajal osebni vlak, da je zasulo celo polovico stroja. Nesreča se druga ni zgodila. Potniki so morali pol ure peš čez hrib, kjer so na oni strani zopet stopil na vlak, ki je prišel po nje od bližnje postaje.

Proti našemu prestolanasledniku se bo v Rimu v kratkem obravnavala

Sitrb vsake gospodine je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva sladna kava

Je po Kathreinerjevem načinu svojega proizvajanja okusna, zdravju v prospeh in poceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvirne zavoje z varstveno znamko župnik Kneipp.

Blago najboljše vrste. Zaloga velika.

„Kroj. zadruga“

v Gorici,
Via Signori št. 7

Za jesenski-zimski čas

so ravnokar došle razne v velikanski izberi

krasne novosti
modnega blaga,

kakor modne volne, flanele, forštajne, sukno za moške in dijaške obleke, svile za bluze, salonske preproge, zavese, odeje, šivane kuverte (Steppdecken), žime, volne in perje za postelje itd.

Perilo

za

opreme nevesti

kakor tudi

za hôtele, restavracije, za zavode itd.

Rumberško, belgijsko in švicarsko platno, bombaževine, chiffon, creton, namizni prtji, serviette, brisalke, žepni robci

po

tovarniških cenah.
Cene stalne.

Postrežba

poštena.

P. n.

Dovoljujem se Vas prositi, da nas o potrebi počastite z Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse naše novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koje Vam pošljemo radovoljno franko na dom, da se prepričate o naši zares bogati zalogi in izberite, ki se lahko meri z vsako, tudi najmodernejšo trgovino te stroke.

Nadejaje se bagohtnega upoštevarja naše prošnje, biježimo s spoštovanjem

Teod. Hribar.

Blago sveže. Konkurenca izključena.

tožba p. Gustava Nobili proti avstrijskemu prestolonasledniku Francu Ferdinandu. Nobili je dedič kardinala Hohenlohe, ki je dal v vili Tivoli v Rimu izvršiti poprave za 320.000 lir. Hohenlohe, pa je dobil vilo v najem od vojvode Modenskega, ki je za svojega dediča postavil našega prestolonaslednika. Sedaj je Nobili napeljal proti prestolonasledniku tožbo zaradi teh 320.000 tisoč lir.

Strašno neurje je divjalo v Opatici dne 1. novembra. Vsled izredno silnega širokega je morje prestopilo bregove in oblak se je utrgal. Polovica mala je razbita. Škoda velikanska. — Vihar je bil tudi po dalmaciji velikanski. — V Gorici je bil tudi veter.

Zdravje Lucerjevo se je obrnilo na bolje. V sredo popoldne je bil že toliko pri moči, da je z dvema prijateljskoma v postelji igral tarok. V četrtek zjutraj je vstal k zajtrku, nakar je zopet legel in bral liste.

Investicij program južne železnice. — Investicijski program misli južna železnica izvršiti v treh letih. Južna železnica si bo morala nabaviti 200—300 osebnih vozov ter 250 do 300 strojev.

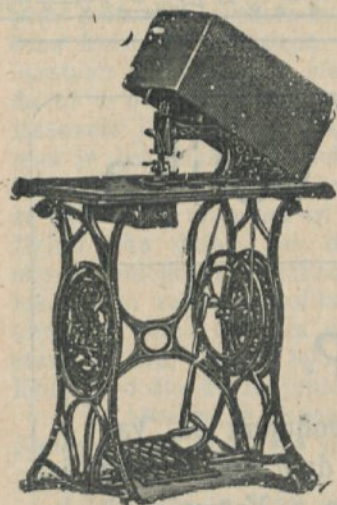
Tržne cene.

(Zabilježene cene veljajo le za prodajo na debelo!)

Sladkor velike komade . . . K	70.50
„ male	71.50
„ voglat	72.50
Riž Rangon	28.—32
„ Japonski	40.—
„ Italjanski	42.—44
Petrolej v sodih kg.	40.50
„ zabojih	14.—
Kava Santos	196.—204
„ Domingo	220.—
„ Java	216.—
„ Portorico II.	240.—
„ I.	272.—
Amerikansko olje	96—100
Istrsko	84.—
Moka št. 0	27.50
„ 1	26.50
„ 2	25.50
„ 3	24.—
„ 4	23.—
„ 5	22.—
Ječmen „ 10 (domač)	22.—
„ „ 8	27.—

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodaja; stroje tud na tedenske ali mesečne obroke.

Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Ivan Kravos
priporoča svojo
sedlarsko delavnico
v Gorici
na Kornju št. 11.

Na prodaj je pod vipavskim Sv. Križem lepa, z vsem preskrbljena

kmetija,

obsežna za veleposestvo. Natančneje se izve pri g. Iv. Makaroviču na Sv. Gori pri Gorici.

Med. univ.
Dr Ant. Brecelj
prakt. zdravnik in specialista za otroške bolezni v Gorici
stanuje in ordinuje od 1. novembra naprej v
Gospodski ulici št. 4. (tik Monta).

Jakob Miklus
mizar in lesni trgovec
v Podgori, na oglu novega železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)
Trguje tudi z **opeko**, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Anton Ivanov Pečenko
Gorica
priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; pizenjskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske pivovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči.
Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej
Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrsko države v sodih od 56 l naprej.
Cene zmerne. Postrežba poštena in točna. M M M M M

I. Primožič,
slovenski optikar v Gorici, ulica Vetturini 3,
priporoča č. duhovščini in sl. občinstvu v mestu in na deželi svojo veliko zalogo
optičnih izdelkov
in sicer vsake vrste očal, barometre, toplomerje, zdravniške toplomerje, daljnogleda, vage za vino, žganje itd.
Sprejema naročila in pravice ter pošilja na dom.

C. kr. notar
Dr. Feliks pl. Fabris
v Tolminu
otvori pisarno 3. novembra t. l.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.
Anton Kuštrin,
trgovec v Gorici
Gospodska ulica št. 25
priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zabojih. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Rojaki!
kupujte narodni kolek „Šolskega Doma“.

„NARODNA TISKARNA“
v Gorici, ulica Vetturini št. 9
je preskrbljena z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem, ter more prevzeti vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela

Najnovjša iznajdba novega stoletja.
Samo 2 gl. 55 kr. velja
ravonar iznajdena nikel rem. žepna ura z znamko **System-Roskopf Pat.**, ki teče 36 ur, z minutnim kazalom, bliščeča, lepa in natančno idoča s 3-letno garancijo. (Eleg. urna verižica in 5 nakitov se zastonj pridene).
Ako ura ne ugaja, se denar vrne in je vsak rizik izključen. Pošilja se le proti povzetju, ali naprej poslanemu denarju:
M. J. Holzer's Wwe
Marie Holzer
Uhren und Goldwaren-Fabriks-Niederlage en gross, Krakau Oest. Dietselg. 73, St. Sebastiangasse 26.
Zalagatelj c. kr. državnih uradnikov. Ilustrovani cenik ur in zlatnine gratis.
Zastopniki se iščejo.
Slične anocene so ponarejene.

TISKA:
„Gorico“ oo „Pr. list“
* Vabila 0000 0000 Cenike *
* Brošure 000 000 Račune *
* Diplome 00 00 Vizitnice *
* Pobotnice o o Rač. sklepe *
* Sprejemnice Jedilne liste *
* Plakate 000 000 Etikete *
* itd. itd. itd. itd. *
Zagotavlja točne in strokovno pravilne izvršitve v moderni in okusni obliki od navadnega enobarvnega do finega večbarvnega tiska po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence

Centralna posojilnica
registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.
Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905 na mesečna odplačila v petih letih in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.
Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 na menice po 5 1/2%, na vknjižbo po 5% z 1/8% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

“Ottoman” smodični papir in ovitki se samo sebe hvali in ne potrebuje nikake reklame.

